

КРЕМЕНЧУЦЬКА НА ДНІПРІ

ВДЕНЬ і вночі по Дніпру, оповитому першими осінніми туманами, йдуть каравани суден. Перед його петлястим плином розступаються широкі долини, лісові хащі, високі піщані перекати. Восени 1959 року, озброєні досконалою вітчизняною технікою, гідробудівники у двогодинній битві перекрили основне русло ріки вище Кременчука. Перед дванадцятикілометровою твердиною з залізобетону сивий Славута скорився волі людини і перетворився у неозорий сріблястосиній простір Кременчуцького моря.

два, а чотири генератори станції. Практика вітчизняного, а тим більше зарубіжного гідробудування знає небагато прикладів такого стрімкого нарощування енергетичних потужностей гідровузлів.

Густе плетиво важких проводів повисло тепер над колишнім котлованом, де на протязі кількох років зводилися основні споруди ГЕС. Сузір'я енергетичних артерій пучком розійшлися від будинку гідроелектростанції у бік Запоріжжя, Києва, Черкас...

Всі дванадцять агрегатів Кременчуцької ГЕС загальною потужністю 625 тисяч кіловат безупинно шлюють країні свій живлючий струм. Більше півтора мільярда кіловат-годин дешевої електроенергії дала народному господарству ця нова дніпровська гідроелектростанція. Тепер будівники і монтажники з почуттям законної гордості готуються рапортувати Вітчизні про успішне виконання урядового завдання і пред'явити гідровузлу для злаци державній приймальної комісії. Свою блискучу перемогу славний колектив «Кременчукгесбуду» присвячує наступному XXII з'їздові рідної партії.

У СЕРПНІ 1957 року на «Кременчукгесбуду» побывав М. С. Хрущов. Колектив ударної комсомольської будови на мітингу, який відбувся у селищі, дав Микиті Сергійовичу урочисту обіцянку — здати в промислову експлуатацію на рік раніше строку перші два агрегати станції. У грудні 1959 року це зобов'язання було з честю перевиконає — в систему «Дніпроенерго» будівники і монтажники включили не

Принципово новим тут є спорудження бетоновозної естакади, проїжджа частина якої складається не з металу, як на багатьох інших гідробудовах, а з прозонових залізобетонних балок вагою більш як по 60 тонн кожна. В ході будівництва гідровузла широко впроваджувалися індустріальні методи ведення робіт з широким застосуванням збірних залізобетонних плит-оболонки, стінових і торцевих плит. На будові вперше створені оригінальні залізобетонні блоки типу «Кремгес».

Завдяки технічним пошукам проектувальників і будівників обсяг бетонних робіт на основних спорудах станції зменшено більше як на 200 тисяч кубометрів.

В процесі проектування харківські конструктори розробили для Кременчуцької ГЕС новий тип робочого колеса турбін, що дає можливість досягти найвищого коефіцієнта корисної дії на всіх режимах, що їх має станція.

НАРОДНОГОСПОДАРСЬКЕ значення Кременчуцької ГЕС важко переоцінити. Гідровузлу є одним з найпотужніших і основним ступенем Дніпровського каскаду. Утворене напірними спорудами станції водосховище-море тепер регулювало нерівномірний стік ріки і майже на один мільярд кіловат-годин збільшить виробіток електроенергії на гідроелектростанції, розташованих нижче по Дніпру, — Дніпровській ГЕС імені В. І. Леніна, на

Дніпродзержинській і Каховській.

Кременчуцька ГЕС стала важливою зв'язуючою ланкою Об'єднаної енергосистеми півдня України — вона зв'яже в одне ціле Дніпровську, Київську і Харківську енергосистеми.

Гідровузлу споруджувався на основі широкій індустріалізації робіт з застосуванням досконалих вітчизняних механізмів. Рівень механізації на будові становив 95,4 процента. На будівництві було зосереджено до 160 різних кранів і екскаваторів, більше десяти земснарядів. Один з них — «Енергетик» за годину переміщав до півтори тисячі кубометрів ґрунту і замінює 35 тисяч землекопів. За роки будівництва флотилія земснарядів перемістила на гідровузлі понад 40 мільйонів кубометрів ґрунту.

СПРАВЖНІМИ героями звершеного подвигу на оновлених берегах Подніпр'я є комсомольці і молодь, які у розпал робіт склали половину всього колективу будівників.

Далеко за межами Кіровоградщини відомі тепер імена Г. Отенка, Г. Вовк, Ф. Карпенко, А. Шабанової, С. Олизька та багатьох інших. Це вони, в минулому некваліфіковані робітники, стали визнаними героями

праці і звершили немало славних трудових подвигів, допомогли скоротити строки будівництва судноплавного шлюзу, будинку ГЕС, перекрили Дніпро, створили непохитний напірний фронт гідровузла.

ЗА ПЕРІОД будівництва гідровузла на схилі Табурицького мису в зобов'язав морського узбережжя вирости велике селище сучасного типу, справжнє містосад. Його жилий фонд вже перевищує 70 тисяч квадратних метрів.

Гулом великих робіт повняються оновлені береги Придніпров'я, все яскравіше розгортається над сивим Славутою велика електрична заграва.

На знімку: загальний вигляд Кременчуцької ГЕС.
Фото Г. ВЕРУШКІНА.

НА ЧЕСТЬ ДНЯ ТАНКІСТІВ

МОСКВА, 8 вересня. (ТАРС). Радянський народ і його Збройні Сили відзначають 10 вересня — День танкістів. На честь свята в містах, селах і військових частинах проводяться доповіді і лекції про славу історію бронетанкових військ Радянської Армії.

В Центральному будинку Радянської Армії імені М. В. Фрунзе відкрилась книжкова виставка, присвячена безсмертним подвигам, здійсненим танкістами в роки Великої Вітчизняної війни, трудовим ділам трудівників тилу, які кваліфіковані над ворогом у минулій війні.

На урочистих зборах викаладачів і слухачів Вій-

ськової Академії бронетанкових військ імені П. В. Сталіна, які відбулися 8 вересня, виступив маршал бронетанкових військ П. О. Ротмістров. Він розповів про бойові дії танкових підрозділів і частин на фронтах Великої Вітчизняної війни, говорив про успіхи, досягнуті захисниками Батьківщини в бойовому і політичному навчанні в післявоєнні роки.

На честь свята танкістів у союзних республіках, краях і областях проводяться масові змагання з автомобільного і мотоциклетного спорту, організуються автомотопробіги по історичних місцях.

На знімку: відмінник бойової і політичної підготовки механік-водій танка сержант БРОНИЦЬКИЙ.
Фото Ю. МОСЕНЖНИКА.

ДВАДЦЯТЬ П'ЯТА КОНФЕРЕНЦІЯ КОМУНІСТІВ КІРОВОГРАДА

НА звітно-виборних зборах комуністів обласного центру обирали кращих із кращих делегатів на 25 міську партійну конференцію, яка відбулася восьмого і дев'ятого вересня в залі обласної філармонії. Серед присутніх більшість комуністів, які за великі трудові і бойові заслуги перед народом нагороджені орденами і медалями Радянського Союзу. Немало передовиків, новаторів виробництва підприємств, будов і транспорту, членів бригад і ударників комуністичної праці, які своєю самовідданою працею зміцнюють могутність рідної Вітчизни, наближають торжество комунізму.

В центрі уваги делегатів було широке і ділове обговорення історичних документів, які виносяться на обговорення XXII з'їзду КПРС.

З доповіддю в першому питанні «Про проект Програми КПРС» виступив перший секретар обкому КП України Ф. Г. Мартинюк, в другому питанні — «Про проект Статуту КПРС» — секретар міськкому партії Г. Й. Боднарів.

В обговоренні доповідей виступили: т. Мороз — токарь заводу «Червона зірка», т. Жмак — секретар облпрофради, т. Савенко — робітник заводу «Динамік», т. Сотнікова — секретар партійної організації середньої школи № 31, т. Чалий — заступник секретаря партійної організації агрегатного заводу, т. Тюренков —

секретар партійного заводу «Червона зірка», т. Збатунов — майстер зміни комуністичної праці взуттєвої фабрики, т. Гора — завідувач кафедрою марксизму-ленінізму педагогічного інституту, т. Василенко — секретар партійної організації заводу імені Кірова, т. Толочко — секретар партійної організації заводу «Сільгоспдеталь».

Вони від усього серця схвалювали положення історичних документів, вносили свої доповнення.

Звітну доповідь про роботу міськкому партії зробив перший секретар міськкому І. П. Валявський. З доповіддю про роботу ревізійної комісії міськкому партії виступила т. Сергієнко.

В дебатах виступили: т. Курзов — головний інженер заводу «Червона зірка», т. Коняев — секретар партійної організації будівельного управління № 1 обласного будівельного тресту, т. Ляпін — апаратник олійжиркомбінату, т. Вороніна — директор школи-інтернату імені Ю. Гагаріна, т. Новиков — партгрупорг інструментального цеху заводу «Червона зірка», т. Григор'єв — начальник будівельно-монтажного управління № 1 тресту «Цукробуд». Всього в обговоренні звітних доповідей взяло участь 17 чоловік.

Доповідач, і ті, що виступали, говорили про те, що сьогодні для робітників, службовців, всіх тру-

дящих Кіровограда немає більш важливого і почесного завдання, як зустріти наступні з'їзди партії по-комуністичному.

Для цього потрібно потроїти свої зусилля, добитися того, щоб кожне підприємство, цех, ділянка, бригада, кожний робітник виконали свої соціалістичні зобов'язання і особистим трудовим подарунком зустріли з'їзди партії.

Секретар міськкому партії т. Валявський висвітлює у звітній доповіді результати змагання між Кіровоградом і Вінницею. За більшістю показників протягом восьми місяців кіровоградці йдуть попереду і тільки по надпланових нагромадженнях коштів і житловому будівництву поступаються перед вінничанами.

— Ми повинні потрудитися так, — сказав т. Валявський, — щоб будь-що здобути першість у змаганні з трудящими Вінниці. Це справа честі кожного жителя нашого міста!

З обговорених питань конференція прийняла відповідні постанови, обрала новий склад міськкому, ревізійної комісії, делегатів на обласну партійну конференцію.

Відбувся організаційний пленум новообраного міськкому КП України. Секретарями міськкому обрані І. П. Валявський, Г. Й. Боднарів, З. І. Власова.

МІТИНГ

радянсько-індійської дружби

МОСКВА, 8 вересня. (ТАРС). У Великому Кремльському палаці сьогодні відбувся мітинг, присвячений дружбі між народами Радянського Союзу і Індії.

Бурхливі, тривалі оплески пролунали в залі, коли президії з'явилися прем'єр-міністр Індії Джавахарлал Неру, товариші Л. І. Брежнєв, М. Г. Ігнатюк, О. М. Косигін, О. В. Куусінен, М. А. Суєлов, М. С. Хрущов, П. М. Поспелов.

Мітинг відкрив голова виконкому Московської міської Ради депутатів трудящих М. О. Дигай. Потім

виступили президент Товариства радянсько-індійських культурних зв'язків академік М. В. Цинца, фрезерувальник заводу «Динамо» імені Кірова К. Ф. Лізаков, студентка економічного факультету Московського університету Лідія Скопцова.

Палкіми оплесками зустріли присутні прем'єр-міністра Індії Джавахарлала Неру, який піднявся на трибуну.

В залі знов лунають бурхливі оплески, коли слово надається Голові Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущову.

Червоновершківці складають екзамени

КУРНИМИ польовими дорогами колгоспу імені Кірова безупинно мчать автомашини, пантажені силосною масою, пробігають тракторні причепи, важко сплуть хури з дорідними качанами.

Шофери Володимир Бурилін і Микола Коваленко, Микола Пройдаков і Анатолій Карбівничий, тракторист Михайло Заболоцький, їздові Василь Кравець і Василь Коврижко — всі вони, молоді та запяті, з якимось особливим піднесенням, навіть урочистістю, трудяться в ці дні. На колгоспний тік пішла з полів кукурудза!

Люба Софронова, засмагла, з мозолястими руками ланкова, не приховує своєї радості: урожай королеви добрий! Та й чи могло бути інакше: адже вона ще торік довела, що чудесниця на червоновершківській землі може віддяти сторицю. По 57 центнерів виває кожен гектар гібридної кукурудзи.

А нинішньої осені Любінна комсомольсько-молодіжна ланка бореться за 50-центнерний врожай на 169 гектарах та за 70-центнерний врожай гібридної кукурудзи на 50-гектарній ділянці. Дівчата у співдружбі з механізаторами все зробили для того, щоб свого слова дотримати. І міжрядне сплужування, і підживлення зробили, пропасинкували і двічі штучно запліли її рослини.

Як і передбачалося робочим планом збирання кукурудзи, вранці 5 вересня на площу ланки Люби Софронової виїхали «КУ-2А» і «ККХ-3». І поспішали вагомі качани в кузови машин, в тракторні причепи й безтарки.

— Чудесний врожай, аж любо працювати, — говорить комбайнер-комсомолец Анатолій Пройдаков.

Він вперше сів за штурвал «ККХ-3» і щозміни збирає по 5 гектарів качанистої.

— Це поки що обкатку роблю машині, — додає Анатолій, — адже комбайн новий. Згодом обов'язково перекину норму виробітку. А план у нас, комбайнерів, такий — до 1 жовтня впроратися з кукурудзою. Це буде наш трудовий звіт ХХІІ з'їздові КПРС.

Секретар комсомольської організації колгоспу імені Кірова Адам Коротченко працює завідувачим клубом. Та в цей гарячий час марно його шукати в клубі, конторі колгоспу і взагалі в селі. Його, білялого, стрункого, завжди бачать на токах, біля кукурудзозбиральних і посівних агрегатів, на фермах. Скрізь у нього є діло, скрізь трудяться комсомольці, яких у колгоспі 162 чоловіка. Тому вожак у вирі трудових справ.

Здавалося б, навіщо їхати на масив гібридної кукурудзи, коли там ще не працюють люди. Щойно був біля «КУ-2А», поцікавився у Василя Буриліна, як ідуть справи, і подався на ділянку гібридної. Ходить поміж рядками високої качанистої, оглядає дорідні початки.

— Скоро почнемо збирати, — говорить Адам. — Люба Софронова обіцяє тут зібрати по 70 центнерів на круг. А по всьому видно — буде більше.

Не менше радіє Адам Коротченко і за качанисту молодих тваринників. Під керівництвом агронома Володимира Коваленка дівчата взяли виростити стоцентнерний врожай на площі в 12 гектарів. Добре угноїли ділянку, старанно доглянули посіви. У них — найкраща кукурудза. Через день — два вийдуть дівчата збирати у вільний від основної роботи час...

Бідарку весь час обганяють машини. Адам Коротченко теж прямує туди, де в зелені бурти лягає подрібнена маса. Це — в рахунок комсомольської одиннадцятої тисячі тонн. Завтра він рапортуватиме райкому комсомолу про виконання зобов'язання по заготівлі силосу.

— А першого жовтня, напевне, звітуватимемо про завершення збирання качанистої, — говорить Адам, і показує рукою на тік, де виблискують на сонці янтарні купи качанів.

**В. МАЛИНОВСЬКИЙ,
О. ШКАБОЙ.**

с. Червоновершка.

Похід завершимо успішно

ДВАДЦЯТЬ три комсомольсько-молодіжних ланки Компаніївського району вирушили цього року у похід за велику кукурудзу. Чимало турбот було у юних друзів чудесниці — старанно сіяли, дбайливо обробляли кожне гніздо, все робили для того, щоб рослини були міцними, здоровими. І виплекали невтомні комсомольські руки гарну кукурудзу — біологічна врожайність складає в середньому до 60 центнерів зерна на кожному гектарі. А їх, комсомольських гектарів зернової кукурудзи, в районі 3.892.

Нові турботи з'явилися тепер у юнаків і дівчат. Зберегти врощений врожай, якнайкраще і якнайшвидше зібрати його до епідемії качана — таке завдання нині у механізаторів і ланкових, у всіх комсомольців і молоді. Успішне розв'язання його залежить від вміння правильно розставити людей і чітко організувати працю. Про це заздалегідь подбали комсомольські вожаки.

ЗАДОВГО до початку збирання кукурудзи в райкомі ЛКСМУ зібрався актив. Порадилися, як краще організувати збиральні роботи і охорону врожаю.

Потім працівники райкому і активісти виїхали в колгоспи. Виходячи з наявних можливостей, склали робочі плани і графіки збирання качанистої кожного ланковою зокрема. Графіки і плани збирання повсюдно складалися в присутності агронома, ланкової, голови або секретаря партійної організації колгоспу, представника райкому комсомолу.

Підрахунки показали, що 25 процентів загальної площі зернової кукурудзи доведеться збирати вручну, бо не вистачає машин. Виходячи з того, що одна лю-

дина в день виламуватиме качани з площі 0,1 гектара, визначили потрібну кількість робочих рук для кожного колгоспу. Чітка розстановка людей і техніки дала свої наслідки — другі жнива повсюдно ведуться успішно.

Добре ідуть справи у членів комсомольсько-молодіжного агрегату колгоспу імені Жданова. Комбайнер кукурудзозбирального комбайна «КУ-2» Володимир Лаврусенко, тракторист Борис Котляр, шофери Леонід Ненько і Микола Фогельман зобов'язалися зібрати і перевезти качанисту з площі 100 гектарів. Вони вже виконали половину свого зобов'язання. По 25 — 35 гектарів зернової кукурудзи зібравли комбайнери колгоспу «Дружба» Микола Слинченко і Володимир Суховерко.

Чимало зусиль довелося докладати, щоб організувати охорону врощеного врожаю. Характерно, що повсюдно у серні був переглянутий склад народних дружин. Декого довелося вивести з них. Але ми не жалкували за такими. В народні дружини влились нові люди, прищипові і вимогливі. Отже, кількісно і якісно зросли дружини. Вони пильно оберігають королеву.

У КОЖНІЙ первинній організації створені комсомольські дозори, до складу яких ввійшли активісти, члени бюро і комітетів. В дозорі — два-чотири чоловіки, залежно від площі кукурудзяних плантацій в бригаді. В колгоспі імені Жданова діє три дозори, в кожному з них по три чоловіки. В сільгоспартії імені Шевченка, де в бригадах великі площі кукурудзи, дозори складаються з чотирьох осіб. Склад дозорів і графіки чергування їх членів затверджені, як при-

вилу, на комсомольських зборах колгоспу.

Про свою роботу дозорці інформують інспекторські групи, які створені при комітетах комсомолу. До них входять передовики сільськогосподарства, спеціалісти, активісти. Ось, наприклад, склад інспекторської групи в колгоспі імені Жданова: секретар комсомольської організації агроном Олексій Носенко, доярка Василина Камінська, колгоспниця Віра Мірошниченко. Ми вважаємо за необхідне, щоб в складі групи був обов'язково представник з кожної бригади.

Інспекторська група — це бойовий штаб по організації охорони і збирання врожаю качанистої в колгоспі. Члени групи щодня підбивають підсумки роботи, слідкують за виконанням графіків збирання, організовують змагання, оперативно вживають заходи по ліквідації поганої техніки.

Вже встигли показати свою боєздатність і дієвість інспекторські групи в колгоспах імені Шевченка, імені Жданова та інших.

КОЖНОЇ п'ятиденки інспекторські групи звітують перед районним комсомольським штабом по кукурудзі про хід збиральних робіт. В складі штабу — комсомольські вожаки і спеціалісти. Районний комсомольський штаб організовує збиральні роботи, підбиває підсумки змагання, стежить за виконанням графіків збирання. Члени штабу часто виїжджають у колгоспи для подання практичної допомоги в збиральних роботах. Під час нічних віздів перевіряють, як виконуються графіки чергування комсомольських дозорів. За

їх пропозицією в районі оголошено соціалістичне змагання по збереженню врожаю, розроблені заходи по його охороні.

ПЕРШІ дні збирання кукурудзи на зерно показали, що наші розрахунки, викладені у планах і графіках, цілком реальні, правильні. Тепер ми можемо твердо заявити, що жоден качан не залишиться в полі, що збиральні роботи на кукурудзяних плантаціях будуть успішно завершені до 1 жовтня. Це буде кращим подарунком комсомольським комсомольцям ХХІІ з'їзду великої партії Леніна.

С. ЛАВРУСЕНКО,
секретар Компаніївського райкому комсомолу.

Щоб механізатори подякували

Хороша чудесниця вилася в усіх колгоспах зони, яку обслуговує Лозуватське відділення «Сільгосптехніки». Отже, напруження під час збирання велике. Та хвіба ж в такий час ми, ремісники, можемо стояти осторонь? Створили свою, комсомольську бригаду, яка цілодобово чергує в ремонтній майстерні, слідкує, щоб деталі від кукурудзозбиральних машин, які надходять в ремонт, йшли «зеленою вулицею» — позачергово.

В бригаду ввійшли слюсарі Борис Вареник і Анатолій Карлушин, токарі Анатолій Продеус, Олександр Чорногоров і Володимир Щербина.

Кожний член бригади після зміни, а також у вихідні дні чергує в майстерні і в будь-яку хвилину по виклику виїжджає в поле, на місце поломки.

Крім цього, наша бригада бере участь у переобладнанні зернових і силосозбиральних комбайнів «СК-2,6» та «СК-3» для збирання кукурудзи на зерно. Нашими силами вже переобладнано 3 комбайни «СК-2,6».

Ми ще не знаємо, як покажуть себе в роботі ці машини, бо комплекти деталей виготовлялися нашими майстрами у всіх трьох — Компаніївському, Лозуватському і Червоновершківському відділеннях «Сільгосптехніки». Тому ми завчасно склали графіки профілактичних об'їздів колгоспів зони з тим, щоб перевірити комбайни і, якщо потрібно, подати необхідну технічну допомогу механізаторам.

В. ЗІНЧЕНКО,
секретар комсомольської організації відділення «Сільгосптехніки».

Анатолій Маслюков, Микола Трофімов, шофер колгоспу «Дружба» Олександр Секунда та інші.

— Оце дійсно робота! — задоволено говорить водій тракторної лопати комсомолец Андрій Проскура (ЗНІМОК ВГОРІ ЛІВОРУЧ). Стараюся, щоб зайвої хвилини не простояли машини, аби більше добра вивезли. Це ж для нашої королеви!

Автозагоніці вже вивезли добрива на майбутню кукурудз'яні площі в колгоспах імені Леніна, «Україна», імені Держинського.

Фота В. КОВПАКА.

Під майбутній урожай

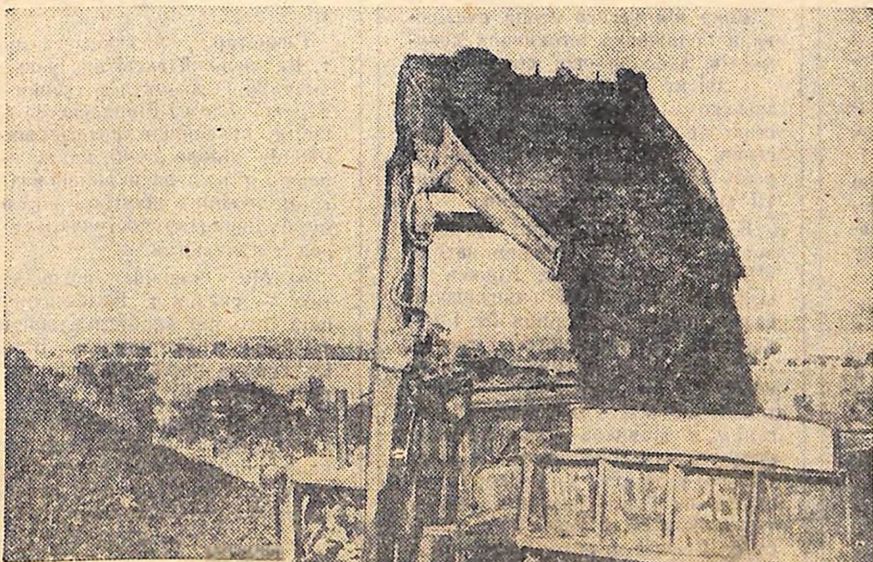
НА ЛАНАХ району дедалі ширшого розмаху набирає збирання кукурудзи на зерно. Дорідні качани надходять на токи колгоспів «Дружба», «40-річчя КП України», імені Держинського, імені Калініна та інших. Хлібороби району сповнені турбот не тільки швидко зібрати качанисту, а й закласти міцну основу майбутньому врожаєві кукурудзи.

З ініціативи райкому партії тут створено автозагін по вивезенню перегною на поля. В розпорядженні загону 9 машин районного відділення «Сільгосптехніки», 15 колгоспних автомашин, 3 тракторних лопати.

Суворо за графіком, три дні підряд автозагін обслуговує один колгосп, потім переїжджає в інший.

— Це дуже хороша справа, — говорить Олександр Ненько (ЗНІМОК ВГОРІ ПРАВОРУЧ), водій машини «ТФ 83-77» з колгоспу імені Жданова. — В такий час, коли дуже багато робіт припадає на осінь, одному колгоспу не під силу вивезти стільки добрив на поля і внести їх під оранку. А ми за три дні вивеземо до тисячі, а то й більше тонн. І жодного колгоспника не відриваємо для цієї роботи. Всі процеси механізовані.

Автозагін складається переважно з молоді. У дві зміни працюють хлопці, по комсомольському, по 35—40 рейсів роблять за зміну. В авангарді змагання йдуть Олександр Ненько, водій машини відділення «Сільгосптехніки» Микола Метеля,

цікаво розповідає — за-
слукаєшся.

— Уявіть собі наше жит-
тя через двадцять років, —
поведа розмову Галина. —
Небачений достаток прийде
в кожну колгоспну оселю.
Та й самі будинки змінять
свій вигляд, село стане схо-
жим на містечко. Всі діти
безкоштовно утримувати-
муться в яслах, школи ін-
тернати приймуть на без-
платне утримання кожного
школяра.

Чи реально все це? Так.
В цьому неважко перекона-
тися, варто лише згадати,
яких успіхів досягли ми за
ці 17 років, починаючи з
важкого сорок третього. То-
ді ж коровами орали зем-
лю, лід лопату садили кар-
топлю. А нині яка могутня
техніка гуркоче на ланах!

В проекті Програми КПРС

говориться, що продукція
сільського господарства за
перші десять років зросте
у два з половиною рази, а
за двадцять — у три з по-
ловиною рази. Як бачите,
завдання величчя. Яку ж
участь беремо у їх виконан-
ні ми з вами?

За сім місяців цього року
наш колгосп «Росія» ви-
робив по 226 центнерів моло-
ка на 100 гектарів угідь,
або по 1628 кілограмів на
кожну фуражну корову. А
торік за цей період було ви-
роблено по 217 центнерів
молока на 100 гектарів
угідь — по 1505 кілограмів
на фуражну корову. Хід ви-
конання зобов'язань гово-
рить за те, що наш колгосп
виконає свої річні плани по
продажу державі сільсько-
господарської продукції до-
строково, до ХХІІ з'їзду
КПРС.

Та в цій справі є й окремі
«але». Всім відомо, що чим
більшу кількість корів має
господарство, тим більше
одрержує молока. Зараз ми

маємо по 14,5 корови на сто
гектарів угідь, а могли б
мати принаймні по 16—18,
якби ви краще вирощували
молодняк.

Голос з місця: А при чо-
му ми? Хай правління...

— Як «при чому»? Кожна
з доярок, крім дійних корів,
доглядає ще й двох теличок.
От і треба дбати про те,
щоб стали вони хорошими,
високоудійними коровами.
В артілі 55 доярок. Якщо
кожна добре постарється,
то лише за рік стадо корів
поповниться на 110 голів.

Віра Балаан: Але не все й
від нас залежить. Ось в цьо-
му році не розтєлилось на
нашій фермі 80 корів. А чо-
му? Бо штучне осіменіння
погано впроваджується, ба-
гато корів залишається яло-
вими.

Людмила Бершадська: В
колгоспі по цій галузі немає
досвідченого спеціаліста, а
нашого техника по штучно-
му осіменінню повчити ніко-
му. Ніколи не завітає до
нас на ферму і головний
ветлікар району т. Рибал-
кин. А варто було б поради-
тись з ним з окремих пи-
тань, попросити оглянути
деяких корів.

— Все це так, спільним
зусиллям треба добива-
тись кращих успіхів, — про-
довжує агітатор. — А ви
будьте в кожному пи-
танні більш вимогливими,
наполегливіми. А вже справ
важливих у нас дуже бага-
то. З місяця в місяць треба
підвищувати товарність
ферм. Для цього слід за-

проваджувати в своїй робо-
ті все нове з досвіду пере-
довиків. Якби всі тваринни-
ки працювали так само сум-
лінно, як доярки комсомол-
ки Юлія Кулик, Софія Біло-
конь, Христина Харкава,
Лідія Гаврилюк, Ганна Ку-
лик, молоді комуністки
Людмила Бершадська і Ві-
ра Балаан, то наш колгосп
виробляв би молока за рік
на кілька сотень центнерів
більше, ніж тепер.

Ви всі добре знаєте Юлію
Кулик. Лише за сім місяців
вона надоїла майже по 2
тисячі кілограмів молока на
фуражну корову, зайняла
серед комсомольців ферми,
перше місце. Надої молока
в її групі з кожним днем
зростають. Чи випадково
це? Зовсім ні. Юлія дуже
старанно ставиться до ро-
боти, любить тварин. Треба,
щоб кожен з нас вмів так
додержувати слова, як во-
на.

В проекті Програми пар-
тії сформульовано мораль-
ний кодекс будівника кому-
нізму. Його принципи, —
говорить Галина Попереч-
на, — повинні лягти в осно-
ву роботи комсомольської
групи на фермі. Чи всім з
дівчат притаманна висока
свідомість? На жаль, ні. Га-
лина Заліська та Олена
Зубко працюють непогано.
А от якесь громадське дору-
чення виконати їх не дотри-
мували. А вже справ
важливих у нас дуже бага-
то. З місяця в місяць треба
підвищувати товарність
ферм. Для цього слід за-

нула котрась з доярок.
— Бачите, вони тільки
про себе турбуються...

— Правління артілі турбує-
ться про доярок, — зау-
важує Людмила Бершад-
ська. — Встановлена непо-
гана грошова оплата, тепер
доярки одержують аванс
зерном. Кращим трудівни-
цям нараховано по 700—800
кілограмів пшениці. Так що
прибіднятися нічого. До то-
го ж, і праця наша чимдалі
полегшується. Пригадується,
коли 8 років тому прийшла
на ферму, то все ж вручну
робили. А тепер он доїльні
апарати — включив і тільки
стеж, як іде доїння. Надалі
ще більше буде в нас «ме-
ханічних помічників», про
це так і записано в проекті
Програми партії. Більше
механізмів — значить, біль-
ше продукції, та й по ціні
вона дешевішою стане. Оп-
лата праці зростатиме.

Довго ще тривала ця за-
душевна розмова. Кожний
говорив про те, що давно
визріло в серці, висловлю-
вав свої роздуми і побажан-
ня. І дуже добре підсумова-
ла цю бесіду Галина Попе-
речна:

— Як з дрібних джере-
лець наповнюється велетен-
ська, потужна ріка, так і в
праці тисяч людей складає-
ться досягнення області, ре-
спубліки, країни в цілому.

Г. КОЗАК,
завідуюча кабінетом
політичної освіти
Ульянівського райо-
ну партії.

ДОЯРКИ вже закінчили
вечірнє доїння, коли за-
відуючий молочно-товар-
ною фермою Василь Яко-
венко повідомив, що прий-
шла агітатор Галина Попе-
речна провести чергову бе-
сідку. Всі зібралися в черво-
ному куточку. Галина поча-
ла з того, що назвала тему
бесіди: про проект Програ-
ми КПРС. Правда, кожна з
дівчат вже читала цей за-
хоплюючий історичний до-
кумент, але ж агітатор так

Радіють дітчата. Хороший подарунок тотують вони
наступному з'їзду партії. Вже зараз мають по 1.700 —
2.000 літрів молока на кожну корову.
На знімку: доярки артілі імені Сталіна Олек-
сандрійського району (зліва направо) — Т. ЛІВІНІ-
ВА, Н. САМУСЕНКО, Г. ДОЦЕНКО, Л. САМУСЕНКО.
Фото А. ДІБРОБНОГО.

НА ЗЕМЛІ ДРУГАРІВ

ВІД центра текстильної
промисловості Болга-
рії — міста Габрово дорога
круто підіймається вгору і
іде, звиваючись серед гус-
того лісу. На Балканських
горах блищать на сонці ви-
сокі снігові шапки, а по яс-
ній блакиті неба проносять-
ся білі паруси хмарок. Ав-
тобус піднімає нас все ви-
ще, і раптом перед погля-
дом відкривається неозора
панорама вершин. На одній
з них стоїть пам'ятник. Бі-
ля його підніжжя найжа-
чливіша дула гармат, засти-
вірний вартовий — бронзо-
вий лев.

Тут — відомий Шипкин-
ський перевал. Є припу-
щення, що через нього про-
водив свої війська Олек-
сандр Македонський, від-
правляючись в похід проти

ШИПКИНСЬКИЙ ПЕРЕВАЛ

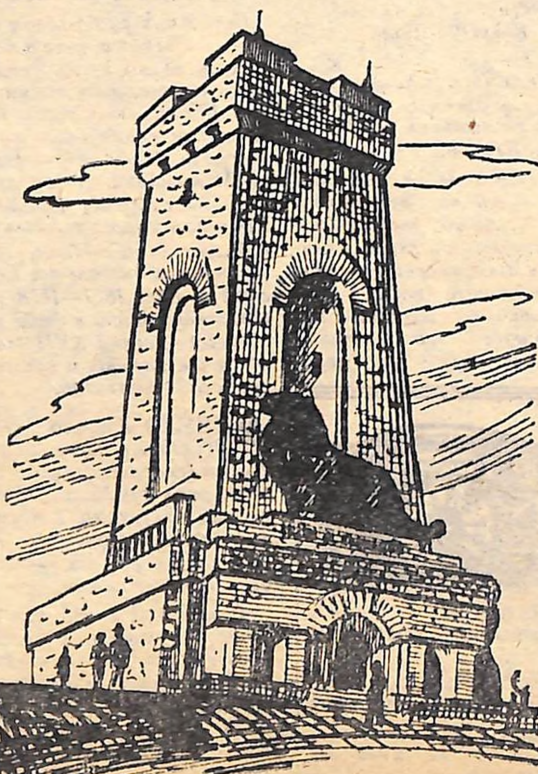
кельтів, які в
280 році до
н. е. утворили
на території
тепершньої Болгарії свою
державу з столицею Тиле.

Римляни розширили і де-
що обладнали вузький про-
хід. Через Шипкинський пе-
ревал пролягав найкорот-
ший шлях від Північної
Болгарії за Одрин (Адриа-
нополь) і Царград (Кон-
стантинополь). Турецькі за-
гарбники, готуючись до вій-
ни з Росією, всіляко зміц-
нюють всі підходи до цієї
природної фортеці. І в той
же час безжалісно знищують
се над місцевим населен-
ням, яке не бажало підко-
ритись завойовникам.

Кульмінацією боротьби
болгар за свою незалеж-

ність було героїчне Квітне-
ве повстання (1876 р.). Яни-
чари жорстоко придушили
його. Вулицями Батака та
інших сіл лилася кров. З
тугою і великою надією
вдивлялись знедолені в бік
російських братів, сподіва-
лись, що «Дядо Іван» обо-
в'язково звільнить їх від
вікової тиранії. І не поми-
лились. На захист болгарсько-
го народу піднялась прогрес-
сивна громадськість Росії, і
в томч числі такі дітячі
культури, як Тургенев, До-
стоєвський, відомий худож-
ник Маковський... Молодий
це тоді письменник Всево-
лод Гаршин писав: «...Я на
можу творити, коли в Бол-
гарії річками летить кров».

(Закінчення. Початок див.
у №№ 102, 103 і 106).

ГАЗЕТУ Й ЖУРНАЛ — У КОЖНУ СІМ'Ю!

В країні розгорнулася
передплата газет і журналів
на 1962 рік. Важлива кам-
панія проходить в обстановці
небувалого політичного
й виробничого піднесення.
Трудящі нашого району, як
і всієї країни, з почуттям
глибокого задоволення
сприйняли проект Програ-
ми КПРС, дедалі ширше
розгортають змагання на
честь ХХІІ з'їзду партії.

Радянська преса — мо-
гутній засіб комуністично-
го виховання трудящих,
всенародна трибуна для об-
говорення питань держав-
ного, господарського й куль-
турного будівництва. Вона
озброєне людей знаннями,
досвідом, розвиває їх твор-
чу ініціативу й активність у
боротьбі за здійснення зав-
дань будівництва нового
життя. Попит на газети й
журнали зростає рік у рік.

Нині трудящі нашого ра-
йону передплачують 17.900
примірників газет і журна-
лів, що становить 590 примі-
рників на тисячу чоловік
населення. Майже в кож-
ний колгоспний двір надхо-
дить по 2—3 видання пе-
ріодичної преси.

Глибоко усвідомлюючи
значення преси в житті
партії і народу та її роль
у здійсненні намічених ве-
личних завдань комуністич-
ного будівництва, ми зобо-
в'язуємося завершити пе-
редплату на наступний рік
до дня відкриття ХХІІ з'їз-
ду КПРС. Доб'ємося того,
щоб кожна сім'я робітни-
ка, колгоспника, службов-
ця передплачувала газети й
журнали, а насиченість пре-
сою досягла 600 примірни-
ків на тисячу чоловік на-
селення. 90 процентів усьо-

До всіх робітників,
колгоспників та інтелігенції
Кіровоградщини

го тиражу розповсюдже-
них видань оформимо інди-
видуальною передплатою і
на тривалі строки. Доб'є-
мося, щоб усі радянські й
господарські працівники,
спеціалісти, механізатори,
бригадири, ланкові, активі-
сти, передплатили потрібні
їм видання і самі стали
активними пропагандиста-
ми й розповсюдниками пре-
си в масах.

Для додержання даного
слова ми організуємо под-
вірні обходи, створимо на
підприємствах, у колгоспах,
установах і навчальних за-
кладах пункти прийому пе-
редплати, до роботи в яких
широко залучимо громад-
ських розповсюдників та
агітаторів. У кожному кол-

госпі і при виконках сіль-
рад діють ради сприяння,
які широко пропагують пе-
ріодичні видання, виготов-
ляють засоби наочної агі-
тації.

Звертаємося до колгосп-
ників, робітників, службов-
ців, інженерно-технічних
працівників, спеціалістів
сільського господарства,
вчителів, медичних праці-
вників області із закликом
виступити ініціаторами й
організаторами розповсюд-
ження преси. Доб'ємося то-
го, щоб кожна сім'я перед-
плачувала газети й журна-
ли, щоб новорічна перед-
плата була завершена до
дня відкриття ХХІІ з'їзду
КПРС.

Звернення прийнято на
зборах представників пар-
тійних, комсомольських,
профспілкових та інших
громадських організацій і
працівників.

В обкомі КП України

ПРО ЗВЕРНЕННЯ ТРУДЯЩИХ ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКОГО РАЙОНУ

Партійні організації, всі
трудящі Добровеличківсько-
го району виступили ініціа-
торами змагання за зразко-
ве проведення передплати
газет і журналів на 1962
рік. Вони зобов'язалися охо-
пити передплатою кожну
сім'ю і завершити її до дня
відкриття ХХІІ з'їзду
КПРС, довівши насиченість
пресою до 600 примірників
газет і журналів на тисячу
чоловік населення. Добро-
величківці звернулись із за-
кликом до всіх трудящих

області наслідувати їх по-
чин.

Бюро обкому КП України
схвалило ініціативу партій-
них організацій і всіх тру-
дящих Добровеличківського
району. Міськомком, райком
КП України, первинні партійні,
профспілкові і комсо-
мольські організації зобо-
в'язано обговорити звернен-
ня на зборах трудящих, роз-
горнути змагання за зразко-
ве проведення новорічної
передплати і завершення її
до дня відкриття ХХІІ з'їз-
ду КПРС.

(Закінчення на 4-й стор.)

У міліцію НА... КУРОРТ

У Я ДИВА ж бувають в Онуфріївці. Куди не ступиш — несподіванка, куди не глянеш — одні тобі пригоди. Славиться районний центр і оригінальними загадковостями.

Йдете ви широкою вулицею і раптом, недалеко від Будинку культури, помічаєте стовп диму. Не гаєте й секунди — біжіте.

— Куди це його несе нечистий. — дивуються мешканці села.

А ви біжіте.

По дорозі зустрічають дівчата.

— Голубоньки, біжимо разом....

— Куди?

— Біля Будинку культури пожежа, мабуть...

Регочують дівчата, аж за бони беруться:

— Та то ж танці почалися.

От вам і є причина онуфріївським райкомівцям комсомолу:

— Навіщо ті дружинники... Все одно бешкетники почувають себе в міліції, як на курорті.

Кажуть, що це чистісінька правда.

Не вірите?

Тоді запитайте у начальника Онуфріївського районного відділення міліції тов. Кармазинського.

Е. КІЗІЛЬ.

РИСКУВАТИ НЕ ХОЧЕМО

В.И. НАПЕВНЕ, чули таку давню приказку: «Шанка-бирка, зверху дїрка, вітром підбита, пиллом пришита». Так ото достовірні ознаки нашого клубу, що в селі Степовому Компаніївського району.

Як глянеш зовні на цю доісторичну пам'ятку, то здається, вона тримається виключно на чесному слові. А знайдеш всередину, — як у лісі, треба пробиратися поміж підпорами. Та й вони вже не допомагають. Боязко дивитися кінофільми в такому приміщенні. Бо дивитися не на екран, а на стелю, щоб, бува, шматком глини в голову не торохнуло. Та все ж, ризкуючи, йдеш, бо куди ж податися осінніми вечорами.

А що наш клуб тримається на чесному слові, то це точно. Тільки не на сло-

Об'ява

З НАМ'ЯНСЬКИХ РАЙОНІВ КОНТОРІ ЗВ'ЯЗКУ ПОТРИБЕН РОБІТНИК-ВАЖКОАТЛЕТ. Того обов'язки — знімати й чіпляти телефонну трубку на автомат біля центральної автобусної зупинки під час телефонних переговорів клієнтів. Ця трубка прикована таким важчим ланцюгом, що не кожному під силу її втримати в руках.

Поки не буде до автомата пристосовано силача, бажаючи подзвонити можуть безпечно кидати гроші в автомат і не знімати трубки, бо однаково він не включається.

За всіма довідками звертайтеся в Знам'яцьку районну контору зв'язку.

ПІСЛЯ 28 туру

У ДВАДЦЯТЬ восьмому турі розіграшу першості країни й республіки з футболу серед майстрів класу «Б» також не обійшлося без сюрпризів. Першою поразкою в другому кругі зазнали залізничники Вінниці. Вони програли (1:2) миколаївському «Суднобудівнику». Спортсмени луцької «Волині», які займають останнє місце серед усіх українських команд другого ешелону, перемогли (4:1) сильний колектив ровенського «Колосника».

Лідер першої української зони — одеський «Чорноморець» переможно крокує до звітнього фінішу. В останньому турі він узяв верх (3:0) над житомирським «Поліссям».

Успішно виступила в Чернівцях кіровоградська «Зір-

ка». Вона забила у ворота місцевих авангардівців 4 м'ячі, а в свої не пропустила жодного. Та піднятися вище четвертого місця кіровоградцям не вдалося, бо чернігівська «Десна» зіграла в Києві з «Арсеналом» внічию (0:0) і на одне очко випереджає їх. У зустрічі між ужгородською «Верховиною» і херсонським «Маяком» також не було відкрито рахунку.

Не відстають від «Зірки» львівські армії. Перемігши дрогобичський «Нафтовик» (2:1), вони також мають 33 очки і тільки через гіршу різницю забитих і пропущених м'ячів займають п'яте місце.

У матчах між тернопільським «Авангардом» і станіславським «Спартак», а також хмельницьким «Динамо» і черкаським «Колосником» був зафіксований однаковий результат — 2:0 на користь перших.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

команд першості української зони має такий вигляд:

	І	В	Н	П	М	О
Одеса	25	21	3	1	48.11=+37	45
Вінниця	28	17	6	5	43.21=+22	40
Чернігів	28	12	10	6	40.37=+3	34
Кіровоград	27	14	5	8	58.31=+27	33
Львів	28	14	5	9	34.29=+5	33
Миколаїв	28	12	7	9	43.38=+5	31
Київ	27	10	7	10	43.31=+12	27
Хмельницький	27	11	5	11	42.39=+3	27
Чернівець	27	10	7	10	44.44=0	27
Ровно	28	11	5	12	46.52=+6	27
Станіслав	27	10	5	12	38.52=+14	25
Житомир	27	9	6	12	33.34=+1	24
Ужгород	28	8	8	12	19.31=+12	24
Тернопіль	26	9	4	13	34.38=+4	22
Херсон	28	8	6	14	23.36=+13	22
Черкаси	28	6	9	13	16.39=+23	21
Дрогобич	28	6	6	16	21.45=+24	18
Луцьк	27	3	6	18	28.45=+17	12

В БЕСІДІ З НАШИМ КОРЕСПОНДЕНТОМ

ЮНІ ФУТБОЛІСТИ ВИХОДЯТЬ НА СТАРТ

У ТРЕТІЙ декаді вересня почнеться розіграш першості України з футболу між збірними командами областей республіки і міста Києва.

В розмові з нашим кореспондентом тренер збірної команди нашої області Віктор Третяков розповів:

— Звання чемпіона республіки з футболу в цьому році будуть виборювати 26 команд. Всі команди розбиті на дві зони. Регламент чемпіонату складний: у фінал входить лише одна команда, яка перемагає всіх суперників у своїй зоні. Попередні ігри будуть проходити в Кіровограді, Тернополі, Полтаві, Сумах, Херсоні і Луцьку. Боротьба обіцяє бути гострою і цікавою.

В кіровоградській зоні з 21 по 27 вересня зустрінуться команди Сталінської, Дніпропетровської, Одеської, Київської та Кіровоградської областей. Говорити про тих чи інших переможців зараз ще рано. І рано, по-перше, тому, що на відміну від минулого року, федерація футболу

УРСР внесла одну зміну в положення чемпіонату: до участі допускаються юнаки не старші 17 років (раніше межого був вісімнадцятирічний вік).

Кістяк команди нашої області складають футболісти спортивної школи міськВНО і юнаки при команді майстрів класу «Б». Кандидатами в основний склад зараз є В. Арутюнян, В. Григоренко, Н. Лютій, В. Бабич, А. Брайченко, А. Шадрський, С. Євсєнко, Л. Савченко, В. Петров, В. Паркун, І. Андрющенко, А. Тимут (Олександрівка), В. Босий (Бобринець).

Настрій у юних кіровоградських спортсменів хороши. Будемо сподіватися, що поєдинки на футбольних полях принесуть нам хороші результати.

Звідки пішли такі вислови

⊙ Вислів «як білка в колесі» вживається, коли ми говоримо про людей, які без толку суетяться, кидаються туди й сюди без помітних наслідків.

Цей вислів вживається з часів появи байки Крилова «Білка», в якій розповідається про якогось бюрократа, який, «здається, із шкури пнеться, та тільки все вперед не подається, як білка в колесі».

⊙ Спочатку вислів «вогнем і мечем» носив зовсім не військовий характер; навпаки, він був терміном лікарської науки. В глибоку давнину медики вчили: «Що не лікує залізо (тобто ніж), то зціляється вогнем (тобто припалюється)».

Тільки пізніше у римських поетів першого століття цей вислів дістав інше значення: нещадно знищувати ворогів.

Кіровоградець Володимир Мандрика сіджить на Чорноморському флоті. Добре зарекомендував себе юнак: він має 15 подяк від командування частини, йому присвоєно звання старшого матроса.

На знімку: В. Мандрика.

Прочитай—це цікаво

Дерево-гігант

У А БЕРЕЗІ притоки Ганга, поблизу Калькутти (Індія), позашований один з великих і найстаріших у світі ботанічних садів. Площа його становить 110 гектарів, заснований він у 1787 році.

Найбільшою окрасою саду в Індійська смоковниця (баньян), яка займає площу в 1,2 гектара. Здалеку це дерево скидається на гай. Досить зайти під його крону, щоб створилися відчуття, що ти знаходишся в тісному лісі.

Справа в тому, що паростки баньяна, які виростають, знову опускаються до землі, укорінюються в ній і перетворюються в додаткові стовбури. Таким чином виникають сотні і навіть тисячі стовбурів. Дерево, розростаючись, завойовує все більшу і більшу площу.

Цьому дивному дереву близько 200 років, і у нього вже немає центрального стовбура — він загинув внаслідок зараження паразитичним грибом. Додаткові стовбури, яких налічується біля 9000, здорові і міцні.

В літературі були описані більш крупні екземпляри баньяна. Так, наприклад, в одного гігантського баньяна, який нараховує 400 тисяч стовбурів, поперечник центрального стовбура дорівнював 10 метрам. Під його кроною одночасно може розміститися до 7 тисяч чоловік.

Наступний номер газети вийде 14 вересня 1961 р.

Т. в. о. редактора
В. КРАМАРЕНКО.

В кіносеансах МІСТА

Кінотеатр «Спашець». Для дітей — «ВАСИЛІСА ПРЯКРАСА». Початок о 9 год. 50 хв., 11 год. 30 хв. ранку. 1 год. 10 хв., 2 год. 50 хв. дня. «ОДРУЖЕНІЙ ХОЛОСТЯК». Початок о 4 год. 30 хв., 6 год. 20 хв., 8 год. 10 хв. та 10 год. вечора. На літньому майданчику — о 8 год. вечора. Перед початком сеансу демонструється додатковий фільм «МІЛ БАЧИЛИ ЛЕНІНА», «ДО ЖИТТЯ ВЕЛИКОГО».

Кінотеатр «Мир». «ПЕРШІ ВІПРОБУВАННЯ». Початок першої серії о 10 год. ранку, 2 год. дня, 6 год. вечора, другої — о 12, 4 год. дня, 8 та 9 год. 45 хв. вечора. Перед останнім сеансом демонструється додатковий фільм «РОЗПОВІДЬ ПРО ЧУКОТКУ» та «СЕНЕГАЛ».

Кінотеатр імені Держинського. Для дітей «ВРЯТОВАНЕ ПОКОЛІННЯ». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 15 хв. ранку. «МІР ВХІДНОМУ». Початок о 1 год., 2 год. 45 хв., 4 год. дня, 6, 8, 9 год. 45 хв. вечора. На літньому майданчику «МІР ВХІДНОМУ». Початок о 8 год. 30 хв. вечора.

Кінотеатр «Хроніка». Хронікально-документальні фільми «МОСКОВСЬКА КРУГОСВІТКА», «СВЯТО ТКАНІН», «НО, ВІННІ ДНІ» № 33/61, «НАУКА І ТЕХНІКА» № 14/61. Демонструються без перерви з 10 год. ранку до 8 год. 30 хв. вечора. Художній фільм «ВІНТЕЛЬ». Початок о 9 та 10 год. 50 хв. вечора.

ШИПКИНСЬКИЙ

(Закінчення).

Толстим, з великими труднощами підняв під полковий прапор 150 поранених бійців і ополченців командир Брянського полку полковник Шипкинський. Ось вже випустили по яничарам останні снаряди Центральна і Кругла батареї.

Тоді голими руками російські і болгарі почали відривати від скель велике каміння і кидати його на голови наступаючих. Підкріплення з 205 стрільців, яких привів генерал Радецький, допомогло підняти паніку в армії Сулейман-паші. Шипкинський прохід був врятований. Це був найбільш напружений момент війни.

І ось ми ходимо по цих легендарних місцях, де кожний клаптик землі густо политий кров'ю мужніх воїнів народів-братів, де кожний камінь — свідок грандіозної битви, де кожний стрілець служив захистом для гарматної обслуги. Це десь тут підпоручик загону ополченців С. Кисєв питав своїх воїнів:

— Бійтесь турок?

І, взявши під козирок, якийсь солдат браво відповів:

— Ніяк ні, ваше благородіє! Адже у нас рушниці є. А може саме на цьому

ПЕРЕВАЛ

місці ротний фельдшер Карпо Мавкієнко перев'язав юному ополченцю Петрову пробиті наскрізь груди.

— Зараз відправимо в тил, — сказав медик.

Але, стікаючи кров'ю, хлопець побіг у наступ зі словами:

— Вперед! Воля або смерть!..

Йдемо далі і бачимо гармати знаменитої батареї, якою командував штабс-капітан Пеунюв.

Ш И П К И Н С ь к и й — це великий музей на відкритому повітрі, музей, знайомились з експонатами якого взимку і влітку, восени і весною приїжджають люди з усіх континентів. Десятки пам'ятників, розташованих тут, свідчать про вели-

ку любов болгарського народу до народу Росії. Найбільший з цих пам'ятників — «Пам'ятник на свободу». Ініціатива спорудження його належить членам ополченської організації в Софії.

В 1925 році був оголошений конкурс на проект. Переможцями вийшли архітектор А. Доньков і скульптор

А. Андрєєв. Через рік почалося будівництво, але незабаром його припинили через нестачу коштів, погані шляхи, по яких важко було підвозити будівельні матеріали. І лише в 1934 році в святковій обстановці відбулось відкриття пам'ятника.

Серед цих та багатьох інших пам'ятників одне з перших місць по праву належить величезному храму в селі Шипці. Ініціатором його спорудження була мати генерала Скобелева — Ольга Миколаївна. Автор проекту — академік Томішко. Храм-пам'ятник російським і болгарським воїнам, які загинули за визволення Болгарії в війні 1877—1878 років, побудований в стилі російської церкви XVII століття і є шедевром архітектурного мистецтва.

М И Н У Л О близько семи десятиліть після Шипкинської епопеї. Онуки героїв знов пройшли дідівськими шляхами і вдруге визволили болгарський народ, на цей раз від фашистського поневолення.

В Болгарії є 440 пам'ятників, присвячених російським братам-визволителям. Ці величезні споруди — символ щирої вічної дружби і любові між радянським і болгарським народами.

М. БАРСЬКИЙ.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 60-14, відділів — 60-24.
Газета виходить у середу, п'ятвицю і неділю.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова
Облвидаву, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 60702.

Зам. № 6047. Т. 27.000.